

GR283 Idiazábal Gaztaren Ibilbidea (Gipuzkoa) Ruta del formatge Idiazábal

Dates: 2-7 maig 2015

Participants (4): Meli Carrilero, Lluís Díaz, Carlos Díaz, María Polo

Aquesta ruta circular de 6 dies permet recórrer la part interior de la província basca de Guipúscoa, una zona rural poc coneguda, la major part a la comarca del Goierri, travessant dos parcs naturals. Nosaltres vam contractar via web el paquet sencer de mitja pensió amb transport d'equipatges inclòs. El divendres dia 1 de maig ens apleguem, a 5 hores d'autopista de casa nostra, al poble emmurallat de Segura, fundat al segle XII, amb boniques cases senyorials.

Casa blasonada a Segura

Paisatge rural del Goierri

El dissabte 2 iniciem la caminada seguint els senyals blancs i vermells del GR283 i els nombrosos pals indicadors. Pugem lleugerament per un paisatge verd de prats, pastures amb ovelles i poblament dispers fins el poble de Zerain, i seguim per l'antiga zona minera de Mutiloa, avui museïtzada, que puja fort. A dalt fem una aturada per menjar els entrepans que ens han preparat. A partir del nucli d'Aztiria anem baixant travessant una humida fageda, per un camí mig enfangat fins Mutiloa, fi d'etapa. Ens esperen a la casa rural Pastain, bonic edifici tradicional on Juanita, la mestressa, ens dóna conversa i a la nit ens farà el sopar. Hem fet 13 km en 6 hores tranquil·les amb 670 metres de desnivell.

Casa rural Pastain a Mirandaola

Embassament de Barrendiola

Diumenge 3 entrem al Parc Natural Aizkorri-Aratz i a partir de l'embassament de Barrendiola comencem la llarga pujada a la serra d'Aizkorri, la més alta del territori guipuscoà. Avets, roures i faigs d'un verd primaveral configuren un bosc continu i silenciós. Des de dalt del coll, a 1.199 metres, s'albira un ampli

paisatge de boscos i poblacions com Oñati i Legazpia. El vent bufa fred i el cel s'enfosqueix. L'etapa acaba al famós santuari d'Arantzazu. Al vespre plourà.

Pujant la serra d'Aizkorri

Arantzazu

Dilluns 4, com cada dia, comença amb una pujada fins el prats ramaders d'Urbia, amb ermita i refugi. Estem a mil metres i veiem alguna congesta residual de l'hivern. La baixada es fa sota una bonica fageda fins el túnel de San Adrián, pas natural amb restes històrics d'una calçada romana i principal via de comunicació entre Castella i França a partir del segle XIII. Avui l'etapa és més llarga, farem 20 km en 9 hores, amb 1.199 metres de desnivell acumulat en tres sifons. El paisatge és variat i sempre bonic. A partir del nucli d'Otzuarte ve la darrera pujada fins el port d'Etzegárate, hotelet de carretera en la N1.

Fageda primaveral

Túnel de San Adrián

La quarta etapa comença sota una pluja feble que obliga a traure la capelina; per sort només es manté durant una hora. La primera pujada ens porta a la línia de bosc, que es envoltarà durant tota la jornada mentre resseguim la carena divisòria d'aigües i frontera administrativa entre Guipúscoa i Navarra. La boira fantasmal ens acompanyarà durant unes hores, fins que el sol guanya

Pluja i boira al bosc humit

El camí salta les tanques ramaderes

de nou. Alguns trams del camí es troben enfangats. Una llarga baixada acaba al simpàtic alberg de Lizarrusti. Hem fet 15 km a pas relaxat. La cinquena etapa travessa íntegrament de sud a nord el Parc Natural d'Aralar. L'habitual pujada de cada matí ens porta a l'embassament de Lareo i acaba a les assolellades pastures d'alçada. Veiem ramats de vaques i cavalls, ens fotografiem amb un dolmen catalogat i ben conservat. Aquesta zona és rica en megàlits. El vessant nord de la serra és molt escarpat i l'abrupta baixada es fa per un ampli sender

Dolmen de Jentillari

Un ramat transhumant

ramader on trobem un ramat d'ovelles que puja per començar la temporada de pastures a dalt de la serra. El manteniment dels models de vida tradicional i fer-los rendibles i compatibles amb les activitats complementaris com el turisme rural és un propòsit que engresca els habitants de la zona. Arribats al fons de les valls, seguim el curs del riu Aiestaran vora de l'antiga central elèctrica d'Arkaka. A partir de la població de Zaldibia encarem la darrera pujada. Avui serà l'etapa més llarga, farem més de 25 km en més de 9 hores i acabarem al tràfec urbà d'Ordizia. La inesperada propina seran tres kilòmetres més pels carrers, tot seguint el riu Oria, fins l'industrial Beasain, on tenim l'hotel.

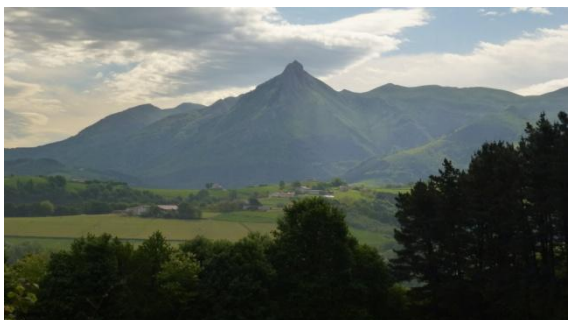
Baixant la serra d'Aralar

Arribada a Ordizia

La sisena i darrera etapa és la més curta. Coincidirem avui durant tot el recorregut amb les marques de la variant nord de Camí de Sant Jaume. Deixem enrere el brogit urbà de les grans vies de comunicació que travessen Beasain per guanyar una altra vegada les alçades i la calma de la zona rural. Mirant enrere tenim una bona vista de la serra d'Aralar i l'aguda piràmide del pic Txindoki, de 1.346 metres. Alguns núvols tapen el sol, però el temps ens afavoreix. Si mirem endavant, veiem una altra vegada el perfil rocallós de la serra d'Aizkorri que vam pujar fa quatre dies. Anem per camí asfaltat,

travessem més pastures i granges, deixem enrere el nucli d'Olaberria, i cap el migdia, la baixada ens apropa al poble Idiazábal, que dona nom al formatge.

Serra d'Aralar i pic Txindoki

Museu del formatge Idiazábal

Igor, el responsable del museu, ens espera i ens fa una visita guiada amb degustació inclosa. Com a obsequi final tindrem una samarreta, mig formatge i una botella de sidra per persona. Després de l'aperitiu i el dinar continuarem els darrers tres kilòmetres per retornar a Segura, on havíem iniciat la ruta. Estem feliços per haver completat el circuit sense problemes. La preciosa casa rural Ondarre ens acull, un edifici del segle XVI amb una amable família, Karmele i Fèlix, que és la quarta generació de pastors i que elaboren el seu propi formatge, que a l'any 2013 va resultar premiat com el millor de la denominació d'origen.

Alegria final

Karmele i Fèlix de casa Ondarre

Acaben aquí sis dies de caminada per una zona tranquil·la d'una bellesa indubtable, amb una gent autènticament basca, amant de la seva llengua i les seves tradicions, encantadora en el tracte personal. Una ruta moderada de prop de 100 km, molt assequible i recomanable.

Informació de la ruta: www.rutadelquesoidiazabal.com;

Informació turística de la comarca: www.goieriturismo.com